

Sygn. akt IX U 1063/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Iwona Nowak
Protokolant:	St. sekretarz sądowy Wioleta Potrzásaj

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2020 r. w Rybniku

sprawy z odwołania **M. J. (J.)**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

przy udziale ./.

o przeliczenie emerytury

na skutek odwołania **M. J. (J.)**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

z dnia 25 czerwca 2019 r. Znak(...)

i decyzji z dnia 18 października 2019r. Znak (...)

oddala odwołania

Sędzia

Sygn. akt IX U 1063/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25.06.2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. odmówił ubezpieczonemu M. J. (J.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.111 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 252,19% i jest niższy od poprzednio ustalonego wskaźnika wynoszącego 322,04%.

Decyzją z dnia 18.10.2019r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przeliczenia emerytury na podstawie art.110a powołanej powyżej ustawy, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z dwudziestu najkorzystniejszych lat

kalendaryzacyjnych z uwzględnieniem wynagrodzenia uzyskanego po nabyciu prawa do emerytury wyniósł 248,40% i jest niższy od 250%.

Ubezpieczony odwołał się od powyższych decyzji domagając się przeliczenia emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 10.07.1992r. jest uprawniony do emerytury górniczej. Po nabyciu prawa do emerytury pozostawał w zatrudnieniu.

Podstawa wymiaru emerytury została ustalona z okresu 1/1986r. – 12/1988r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 322,04% i został ograniczony do 250%.

Rozpoznając wniosek ubezpieczonego z dnia (...) organ rentowy decyzją z dnia 08.07.2015r. odmówił mu przeliczenia emerytury na podstawie art.110a ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Ubezpieczony odwołał się wówczas od tej decyzji i w toku postępowania (sygn. IXU 932/15) Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu emerytur i rent mgr W. S. celem odtworzenia wynagrodzeń ubezpieczonego za okres od 01.11.1968 do 31.12.1979, w oparciu o obowiązujące w tym okresie przepisy płacowe. Najkorzystniejszy obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z lat 1969 – 1971, 1973 – 1975, 1977-1980, 1982 – 1991 wyniósł 242,96%. Natomiast kolejny powołany w sprawie biegły mgr A. M. ustalił wskaźnik wysokości podstawy wymiaru na poziomie 233,50%.

Wyrokiem z dnia 18.12.2017r. sygn.. IXU 932/15 Sąd oddalił odwołanie ubezpieczonego.

W dniu (...)ubezpieczony złożył ponowny wniosek o przeliczenie emerytury, który został potraktowany jako wniosek o przeliczenie na podstawie art.111 ustawy emerytalnej. W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję z dnia 25.06.2019r. opisaną na wstępie.

Ubezpieczony odwołał się od tej decyzji domagając się nadal przeliczenia na podstawie art.110a powołanej ustawy.

Pismem z dnia 9.10.2019r. tutejszy Sąd zobowiązał organ rentowy do przeliczenia emerytury zgodnie z art.110a ustawy emerytalnej z przyjęciem zarobków pracowników porównawczych, wskazanych przez ubezpieczonego pracowników porównawczych za okres pracy za granicą.

W dniu 18.10.2019r. organ rentowy wydał decyzję odmawiającą prawa do przeliczenia na podstawie art.110a z uwagi na fakt, iż ustalony w ten sposób najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 248,40%. (1969-1992).

Ubezpieczony nie zgodził się z decyzją kwestionując wysokość zarobków odtworzonych przez biegłych w poprzednim postępowaniu sądowym sygn. IXU 932/15, które zostały uwzględnione przez organ rentowy przy obliczeniach wwpw.

(dowód: akta rentowe)

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2018r., poz. 1270 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej

w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

Jak stanowi art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%, a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony nie spełnia warunków umożliwiających przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej, gdyż ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z uwzględnieniem wynagrodzeń uzyskanych po nabyciu prawa do emerytury jest niższy od wymaganego przepisami wskaźnika 250% i wynosi 248,40%.

W ocenie Sądu organ rentowy w decyzji z dnia 18.10.2019r. prawidłowo obliczył wysokość wwpw przyjmując zarobki odtworzone przez biegłego W. S. w wersji najkorzystniejszej dla ubezpieczonego oraz zarobki pracowników porównawczych.

Podkreślić należy, że nie można wysokości zarobków, stanowiących podstawę do wyliczenia składek na ubezpieczenie społeczne ustalać w sposób hipotetyczny, oparty jedynie na domniemaniu. Przepisy z zakresu ubezpieczeń społecznych są bowiem normami bezwzględnie obowiązującymi i nie zawierają unormowań pozwalających na ustalenie wysokości wynagrodzenia w sposób przybliżony lub prawdopodobny. Przy obliczaniu wysokości podstawy emerytury, bierze się zatem pod uwagę dokładnie ustaloną wartość - wysokość uzyskiwanego w określonym czasie wynagrodzenia. Tym samym, w sprawie o ustalenie podstawy wymiaru składki, należy dokładnie określić wysokość wszystkich składników wynagrodzenia, które mają być uwzględnione – wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 22.09.2015r. III AUa 370/14 (LEX nr 1927664).

Obliczenie wysokości wynagrodzenia musi być oparte na dokumentacji, z której wynikają określone kwoty wynagrodzenia. Kwestia pobieranego wynagrodzenia musi zostać zatem udowodniona w sposób bezwzględny. Tylko dokumentacja stanowi precyzyjny dowód w zakresie wysokości wynagrodzenia w postępowaniu sądowym. Na podstawie innych dowodów nie jest możliwe dokładne określenie kwoty wynagrodzenia, a co zatem idzie - ustalenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury - wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 31.03.2015r. III AUa 1807/14 (LEX nr 1814849).

Na podstawie dostępnej dokumentacji brak jest możliwości ustalenia wynagrodzeń ubezpieczonego w sposób korzystniejszy.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie ubezpieczonego nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

Sędzia